

Za tú našú stodolenkú roste kmínek,
 uvázala žena muža za řemínek.
 Ženo moja, duša moja, proč ňa vážeš?
 Dyž já tobě všecko dělám, co ně kážeš.

Ženo moja, duša moja, pušť ňa z něho!
 Budu tobě všecko dělat, co dobrého.

947. a)

Z Léskové Doliny.

Suš. 668, Bart. II. 389.

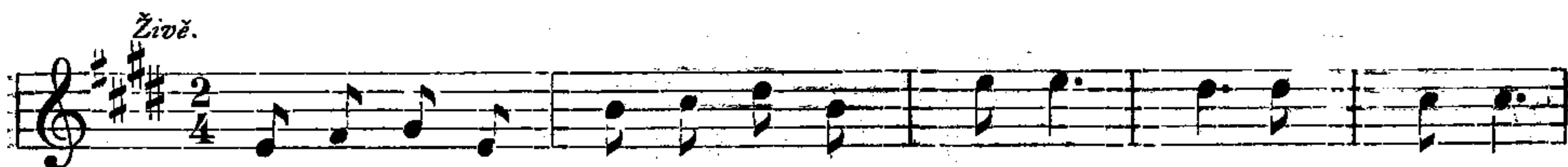
Za-ku-ka-la ku-ku-len-ka ej v či-rém po-li ve kre,

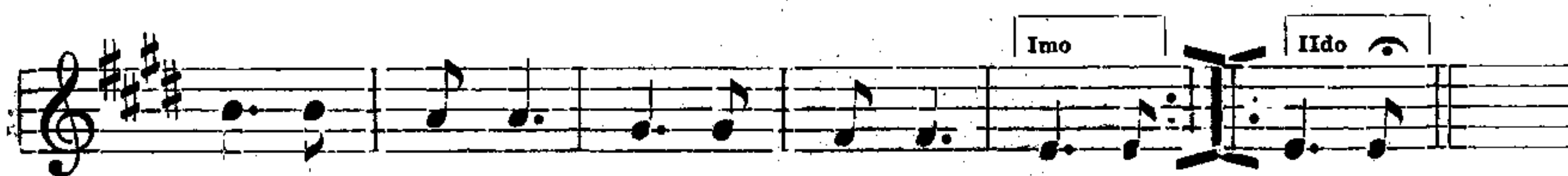
ej v či-rém po-li ve kre.

947. b)

Z Mor. Nové Vsi.

Za-ku-ka-la ku-ku-len-ka v hustém há-ji, v hustém
 ke-rá že-na muža bi-je bu-de v rá-ji, bu-de

há-ji, v hustém há-ji, v hustém há-ji. v ráji.
 v rá-ji, bu-de v rá-ji, bu-de

Zakukala kukuřenka [: v hustém háji, :] *
 kerá žena muža bije [: bude v ráji. :]

Zakukala kukuřenka [: na ometle, :]
 ja kerý muž, ženu bíje [: bude v pekle. :]

* opakuje se čtyřikráte po sobě.